

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 110. Theodorus Beza Lausannæ Professor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI. collecta habentur. Scripsisse fertur li-
 A.C. 1549. brum, cui titulus: *Piæ meditationes ani-
 mæ Christianæ*, quas Elifabetha Regina
 Anglice reddidit, ac Londinensibus li-
 teris excudi curavit (*).

§. CX.

*Theodorus Beza Lausannæ Pro-
 fessor.*

*And. de la
 Faie vita
 Theod. Be-
 zæ p. 9. &
 seq.*

Nova Hæreticorum, qui se reforma-
 tos dicebant, doctrina eodem hoc
 anno Lausannæ pariter novum sibi ac-
 quisivit Professorem Theodorum Bezam,
 qui præcipuum hæresis fulcrum, ac ve-
 luti alter hujus Provinciæ Calvinus in-
 ter adulterinos Reformatores hunc pri-
 mum dignitatis gradum consecutus est,
 Is

(*) Quam piæ ac Catholicæ fuerint hæ
 meditationes illas conscribens, quam easdem
 vertens facile cuique indicant, de hac tamen
 lucubratione dubia est Scriptorum mentio,
 Thuanus vero natione Gallus ulterius meminit,
 hæc referens: *Reginæ Navarrensis nomine fa-
 bellarum volumen imitatione Joannis Bocatii,
 (infamis nominis memoria) editum circum-
 fertur, si tempora, & juvenilem ætatem, in
 qua scriptum est, respicias, non prorsus dam-
 nandum, sed certe gravitate tantæ Heroinæ,
 & extrema vitæ minus dignum.*

Is die vigesima quarta Junii Anno ^{Sæcul. XVI.} post Christum natum millesimo quin- ^{A.C. 1549.} gentesimo decimo nono Vezeliaci Bur-
 gundici Ducatus oppido ex nobili ge-
 nere ortus Patrem habuit Petrum
 Bezam, Matrem vero Mariam Bur-
 delotam, ejusque Majores, ut ipse-
 met Theodorus in Epistola nuncupa-
 toria, quam suæ fidei professioni
 Wolmarum missæ præmisit, testatur,
 per longam generis seriem divitiis a-
 bundabant, ac plurimis bonis Eccle-
 sias ditabant: Porro Theodorus cum
 vix alterum ætatis annum emensus
 esset, jam a Nicolao Beza Patruo
 suo, ac Parisiensis Curix Consiliario
 Lutetiam deferri jussus, ab eodem
 singulari cura educabatur, ac deci-
 mum ætatis suæ annum affecutus ab
 eodem Aureliam mittebatur ad Mel-
 chiolem Wolmarum natione Germa-
 num, Virum ad imbuendam juventu-
 tem præclaris oppido dotibus insig-
 nem: ibidem igitur Theodorus septem
 annos moratus in humanioribus lite-
 ris egregios prorsus progressus fece-
 rat, cum vero Wolmarus novis erro-
 ribus esset infectus, Theodorus quo-
 que a suo Magistro seductus hæreti-
 cæ doctrinæ propensus esse cæpit.

Sæcul. XVI. Ceterum raris animi dotibus illustris totus in eo erat, ut Græcos, Latinosque Scriptores sedula lectione perolveret, ac carmina pangeret, insuper tam morum suorum comitate, quam ingenii acie omnium eruditorum, quibus cognitus erat, amicitiam mira dextertate sibi conciliabat, pluresque illius ævi Poetæ in suis elucubrationibus perhonorificam de eo mentionem fecerunt. Porro Theodorus, cum Aureliæ emenso jurisprudentiæ cursu annum ætatis agens vigesimum Doctoratus laurea decoratus esset, poeticæ arti, ad quam ex primævo naturæ beneficio propensus erat, totum se dedit, ac quædam epigrammata, aliaque carmina adeo scite, ut celebris Poetæ nomen emeretur composuit, hujusque scientiæ specimina edidit in libro, cui titulus *Juvenilia*, anno Christi quingentesimo quadragésimo octavo supra millesimum typis edito. Nuncupabat etiam cuncta hæc poemata Melchiori Wolmaro Professore suo, eaque præcipue sunt carmina a Statio *Sylvæ* nuncupata, necnon Elegia, Epitaphia, descriptiones, atque Epigrammata, in quibus omnibus ecquidem fluida, sed non raro obscœnissima vena utebatur.

Absolutis demum studiis Theodorus Beza Parisios reversus ibidem Patrum

truum

trum suum Curiae Consiliarium jam ^{Sæcul. XVI.} ante septem annos mortuum, atque in ^{A.C. 1549.} Parochiali Ecclesia ad S. Cosmam anno Christi millesimo quingentesimo trigesimo secundo sepultum comperit, non sine maximo hujus juvenis damno; nisi enim fideli hoc ductore orbatus fuisset, ejusdem monitis forte in Majorum suorum Religione constans permanisset; quippe hic idem Nepotem suum sacrae militiae destinabat, eidemque præter quoddam exigui redditus beneficium in Bellojoviensi Diœcesi aliud satis pingue jamjam procuraverat. Insuper Theodorus Longi-Gemelli cujusdam cœnobii quarto lapide Parisiis dissi Prior renunciabatur, aliasque adhuc dignitates sperare poterat adjutus favoribus alterius Patru sui, nomine Claudii Bezæ, qui Froimontii in Bellovacensi Diœcesi Abbas hoc beneficium, quod juxta quorundam relationem quindecim librarum millia ex annuis proventibus reddidit, eidem cedere decreverat. Præterea ad felicitatis cumulum adhuc dum eo tempore accesserat fratris sui obitus; inde enim plurimum hæreditatis portio augebatur: verum hæc ipsa facultatum copia eundem, cui demum Religioni nomen daret, aliquamdiu suspensum tenuit, donec tandem proprii judicii perversitate, atque amicorum sol-

Sæcul. XVI.
A.C. 1549. licitatione corruptus exitium sibi pararet, unde e Gallis excedere statuit, & dimisso Longi - Gemelli Prioratu Anno salutis millesimo quingentesimo quadragesimo octavo Mense Novembri Genevam ad Calvinum contendit, ubi, ut refert Bayleus, die vigesima quarta Octobris adveniens, priusquam certum de Religione consilium caperet, veterem Magistrum suum Melchiorem Wolmarum Tubingæ invisit, mutatoque nomine sese Theobaldum de Majo nominari voluit, sui que itineris socium selegit Joannem Crispinum amicum sibi in paucis carum, qui itidem spurium quoddam Martyrologium ad usum Protestantium conscripsit. Hi ambo igitur Genevæ typographiam erigere, illamque suis elucubrationibus percelebrem reddere statuerunt: verum Beza Tubingam reversus consilium mutabat Lausanensium precibus expugnatus, qui eundem rogabant, ut in earum urbe Græcas literas traderet, quod etiam munus per novem annos Theodorus cum ingenti nominis sui fama obibat: durante autem hoc temporis intervallo Abrahami sacrificantis tragœdiam edidit, atque speciatim Psalmorum in rhythmos redactorum versionem, quam Marotus prosequi haud poterat, continuare cæpit, ad id impulsus a Calvino, quem

quem pro more suo sæpius, dum scho-
larum feriæ agebantur, Genevam con-
tendens invisit, & ab eo impense fuit
admonitus, ut ingenii sui vires unice in
adulterinæ Ecclesiæ obsequium impen-
deret (*).

Sæc. XVI.

A. C. 1549.

§. CXI.

(*) Mirum fane, quod Continuator in de-
scribendis spurcissimorum hæreticorum vitis a-
deo prolixus, in commendandis vero orthodo-
xæ fidei Doctoribus adeo parcus esse voluerit.
Quantum enim Reipublicæ literariæ interest,
si cujusdam scelerati hominis gesta, itinera, &
scelera perleguntur? quanti autem meriti Vir Beza
exsiterit, testatur Floremundus Ræmundus, qui
in sua historia lib. 8. c. 17. fol. mihi 351. hæc
habet: *Ut intelligatur, quæ caussa ipsum im-
pulerit, ut hæresim amplecteretur, rem paula
altius repetam. Inter Poemata Bezæ, Epi-
gramma legebatur Phaleucii conscriptum ver-
sibus, quo summum desiderium suum, & amo-
rem erga Audebertum quemdam Aurelianensem
testabatur. Curia Parisiensis impudicum ali-
quid latere rata, juvenem hunc Poetam citari
jubet. Is vero innocentia suæ forte diffusus,
etiam se subducit, vendito Prioratu pro mille
circiter, & ducentis scutatis, ac Genevam abiit,
abductis secum Claudia (id enim Candidæ ver-
sibus tantopere celebratae verum nomen erat)
sutoris cujusdam Parisiensis uxore: quam dein-*
de